

Overweging zondag 29 juni 2025

Afsluiting 60ste seizoen

Vandaag sluiten we het 60ste seizoen af en de vakantieperiode staat voor de deur.

En wellicht gaan verscheidene van u de komende weken, maanden er even tussen uit.

En wellicht hebt u de bestemming al gekozen en ook de route er na toe.

Het thema van deze viering is: kies de route die bij jou past. En terugkomend op de vakantiebestemming zul je die route, afhankelijk waar je heen gaat, gekozen hebben. Misschien heeft dat ook wel wat discussie gevraagd zeker als je met anderen rekening te houden hebt.

In de viering van vandaag gaat het over vakantie, rust, de teksten en gebeden stralen dat uit maar ook over kiezen, kiezen welke weg, welke route, jij wilt volgen. Natuurlijk kan zoals gezegd de route naar jouw vakantiebestemming al discussie opleveren: gaan we met de auto of v.w. het milieu toch maar liever met de fiets, of de trein en zeker niet met het vliegtuig. Maar als je naar de andere kant van de wereld gaat, is dat wat moeilijker.

Gaan we kamperen of in een hotel of een B&B. Gaan we de hele dag aan een strand liggen of willen we ook wat zien.

Waar de een vakantie wil van rusten, even helemaal niets doen, wil de ander juist avontuur, veel wandelen en bekijken: rusten kan ik wel weer als ik thuis ben. Allemaal vragen die zo spelen als je op vakantie gaat. Belangrijker dan al die vragen is dat je ervan kunt genieten. Dat het je energie geeft en de eerste gedachte die Leo las, die vertelt over Jezus zienswijze en ervaring van vakantie. Het is natuurlijk een tekst

met verschillende lagen en ik denk dat velen al de stukjes die benoemd werden, kunnen linken aan teksten die hier vaker klinken. Teksten uit evangelieverhalen.

En wanneer u na uw vakantie thuis komt en verhalen vertelt over wat je beleefd en meegemaakt hebt, zullen daar niet alleen maar feitelijkheden in zitten maar ook emoties en verhalen over wat het met je gedaan heeft, net zoals in die eerste tekst waarin Jezus vertelt over zijn reizen.

Maar deze viering zou wel heel vlak en aan de oppervlakte blijven als er ook niet nog een andere boodschap of vraag in naar voren zou komen. Dat is het evangelieverhaal.

Drie verschillende mensen zeggen dat ze Jezus willen volgen. Maar de reactie van Jezus daarop kan ons mismoedig maken en ons laten denken: wat is dat nou: toon ik goede wil, ben ik bereid me aan te sluiten, zijn weg te gaan zo goed als ik kan en dan krijg ik deze antwoorden:

- Weet dat je dadelijk geen plek hebt om te rusten
- Laat de doden de doden begraven
- Afscheid nemen van je familie hoeft niet want je moet niet achterom kijken.

Als je zekerheden wilt en als eerst nog je vader wilt begraven of afscheid nemen van je huidige leven, van je familie. Als je dat allemaal EERST wilt doen, zo zegt Jezus of althans zo heeft Lucas het opgeschreven, dan is er voor jou geen plek, sterker nog, dan ben je niet geschikt voor Gods nieuwe wereld.

Dat is nogal wat. En als we dan naar onszelf, als ik naar mijzelf, kijk, dan kun je jezelf de vraag stellen: en ik, en wij dan? Zijn wij ook niet geschikt?

Al 60 jaar proberen we toch als gemeenschap van deze Jongerenkerk en ieder van ons afzonderlijk, die weg van Jezus te gaan. Proberen we iets uit te dragen en waar te maken van die Goed Nieuws Boodschap? Doen we het dan allemaal niet goed? Stelt die 60 jaar en voor ieder hier afzonderlijk van jong tot oud niets voor wat we doen? Is dat allemaal verloren energie geweest?

Ik denk en geloof van niet maar ook weten we en zien we dat Jezus volgen geen makkie is, en ook geen extraatje, of iets dat je zomaar doet en toevoegt aan een sowieso al drukgevuuld leven. Jezus volgen betekent: luisteren naar zijn woorden waarin je tussen de regels door leest en hoort wat werkelijk telt. Jezus vraagt helemaal geen perfectie. Bereidheid volstaat, maar wel een bereidheid waarbij je niet alleen bereid bent als het JOU uitkomt, geen bereidheid waarbij je alleen de krenten uit de pap haalt. Het moet een oprechte bereidheid zijn, van uit je hart en dat is geen makkie. Jezus wil ons zeggen kiezen voor Hem geen vrijblijvende keuze is. Net zoals vrijwilligerswerk wel vrijwillig maar niet vrijblijvend zo is ook de keuze om de weg van Jezus te gaan een vrijwillige keus maar niet vrijblijvend. Het is net als met zwanger zijn: je kunt niet een beetje zwanger zijn: je bent het of niet. En bedenk: kiezen voor Jezus is een VRIJWILLIGE KEUS. Geloof en geloven stelt immers geen voorwaarden. Het vraagt alleen dat we God, dat we Jezus in ons leven toelaten, en dat we naar hen willen luisteren. Paulus schreef eens in zijn brief aan de Galaten: 'Jullie werden geroepen om vrije mensen te zijn. Misbruik die vrijheid niet als voorwendsel voor zelfzucht, maar dien elkaar in liefde.' En daarmee raakt hij een bijzonder gevoelige waarheid aan, en die is dat wij misschien, meer dan we zelf beseffen, niet echt vrij zijn, maar

gevangen zitten in ons comfort, ons plezier, ons bezit, onze ontspanning. Onze dienende aandacht gaat vaak niet uit naar onze naasten, maar naar onze auto, onze tv, onze smartphone, onze laptop en naar nog zoveel meer dingen die we bezitten.

Vandaag brengt Jezus daar tegen in dat we daar afstand moeten van nemen, want dat we anders nooit zijn weg zullen vinden, laat staan Hem volgen.

Misschien is dat voor ieder van ons en ook voor onze gemeenschap zo vlak voor de vakantieperiode een harde boodschap.

Laten we de komende weken deze misschien harde boodschap nu de druk van het 'moeten' even van ons afvalt, eens op ons inwerken. Laten we de keuze welke route bij ons past en of wij die weg van Jezus die we zeggen te volgen of willen volgen nog eens op ons inwerken. En ik geloof, durf wel te zeggen met enige zekerheid, dat we tot de conclusie komen dat we de juiste route volgen die past als een schoen als we Zijn weg volgen. Dat die keuze deze gemeenschap al 60 jaar op de been houdt en laat doen wat we doen, al is het met vallen en opstaan. Dat we uiteindelijk tot het besef komen dat we ons niet mogen focussen en ons afhankelijk mogen maken van bezit, maar ons blijven richten op Jezus, zijn weg van liefde van vrede, van de medemenselijkheid en rechtvaardigheid die Hij ten toon spreidde en die ons leven en onze naasten gelukkig maken, als we blijven doen wat we al 60 jaar lang doen: delen wat we hebben en delen wat we zijn.

Ik wens iedereen fijne vakantietijd toe, een tijd van rust en bezinning om op adem te komen, nieuwe energie op te doen om voort te kunnen blijven gaan op de route: Jezus volgen. Ik denk dat die route bij ons past.

Dat het zo mag zijn.